

Eerste ontmoeting & revanche

Door de
ogen van het
Nederlands
Golfmuseum
AFLEVERING 10

NEDERLANDS
GOLF
MUSEUM

De eerste confrontatie tussen de beste golfsters van Amerika en die van Europa vond plaats van 16-18 november 1990 op de Lake Nona Golf & Country Club in Orlando, Florida, Verenigde Staten. Het aantal toeschouwers over alle drie de dagen heeft mogelijk de duizend niet eens gehaald. En nee, ze zaten ook niet voor de buis, want niets van dit epische treffen werd uitgezonden. Het leefde niet bij het grote publiek en ook voor insiders was het niet echt spannend.

Bij beide teams waren de verwachtingen allesbehalve hooggespannen. De acht Amerikaanse dames – met maar liefst 214 LPGA-titels, waaronder 24 majors, op hun naam – werden superieur geacht aan de acht Europese dames. Een verlies voor Amerika was voor alle betrokkenen, bookmakers inbegrepen, dan ook ondenkbaar. Er waren zestien punten te verdelen. Op dag 1 werden vier foursomes gespeeld, op dag 2 vier fourballs en de laatste dag werd afgesloten met acht singles.

De Amerikaanse speelster Betsy King liet zich ontvallen dat ze verwachtte dat Amerika alle zestien punten zou

winnen. Dat werd het niet, maar met 11,5 tegen 4,5 in 16 partijen was het niettemin een veegpartij.

Toch was die eerste keer een groot succes. Hoewel duidelijk was dat de Amerikaanse dames veel sterker waren dan de Europese, gierden de zenuwen door des speelsters kelen. En ook al keek er bijna niemand, de dames speelden met heel hun hart. De Europese dames overklasten hun Amerikaanse tegenstanders met hun luide, enthousiaste aanmoedigingen. Daar kregen ze helaas geen punten voor. Evengoed was het na de wedstrijden alle dagen feest in het Europese kamp. Dat het met de toeschouwers tegenviel, deerde de dames in het geheel niet.

Twee jaar later kwam de onverwachte revanche. Er werd gespeeld van 2-4 oktober 1992 op de baan van Dalma-hoy Hotel & Country Club in Schotland. Weer ging iedereen ervan uit dat de Amerikaanse golfsters ruim van de Europese dames zouden winnen. Immers, in team Amerika waren 21 major-titels vertegenwoordigd, in team Europa maar 2. Het Amerikaanse team leek zelfs sterker dan in 1990.

Een fatale onderschatting van de tegenstanders, zo zou blijken. Wellicht zorgde het spelen in wat welbeschouwd het melkka van het mondiale golf is ervoor dat team Europa zichzelf oversteeg. Met het natte en koude Schotse oktoberweer konden de Europese dames beter overweg dan de Amerikaanse. Het belangrijkste was echter: de Europese dames waren getergd en vastberaden.

Dit keer waren er geen zestien maar achttien punten te behalen, want elk team kreeg er twee speelsters bij, met op de laatste dag dus tien singles. De eerste dag werden er weer vier foursomes gespeeld en de tweede dag weer vier fourballs. In het Europese team zouden met name de Engelse Laura Davies en de Zweedse Liselotte Neumann het moeten doen. Maar achteraf bleek het een geweldige teamprestatie. Na twee dagen was er al een kleine verrassing. De dames begonnen aan de singles met een gelijkstand van 4-4. Op de laatste dag sloegen de Europese dames met zeven gewonnen partijen toe. Eindstand: Europa 11,5 tegen Amerika 6,5.

De cup ging naar Europa! Door deze overwinning werd de Solheim Cup in de jaren erna een bijzonder prestigieuze wedstrijd.

Met spanning werd uitgekeken naar 1994. Je leest hierover in het volgende nummer. ♦

Cathrin Nilsmark, Helen Alfredsson en Liselotte Neumann met de gewonnen Solheim Cup van 1992

Pro Shots

► In aanloop naar de Solheim Cup van 2026 op Bernardus Golf neemt het Nederlands Golfmuseum (golfmuseum.nl) je in zestien afleveringen mee langs de geschiedenis van vrouwengolf.